

נאמנות וחזרת האומה והאדם לעצמנו
Happiness Depends on Being Myself

1. הראי"ה קוק, אורות המלחמה ז, אורות, עמ' טו
 מתגלה בכנסת-ישראל צבעה העצמי, הולכים הכחות ומתפתחים, הולכת ושבה לה החכמה, הגבורה הישר והטהרה הפנימית, הולכת האמה ונבנית, מתקנת היא לגאלתה, גאלת עולמים, פורחת היא בטיפעת תפארתה. מתוך המון גלי הצרות העוברים עליה, מכל הגוים, מכל הנפוצות, היא מכניסה הון רב דעה ומעוף הבטה למרחקים ומוסיפה את הצדדים הטהורים שמבחוץ על רכושה העצמי. קנאת עם (ישעיה כו, יא) מתגברת, הכרת עצמותה מתגדלת. היא יודעת כבר שיש לה ארץ, שיש לה שפה, ספרות, שיש לה צבא – היא התחילה להפיר במלחמת עולם זו. ועל כלם יודעת היא, שיש לה אור חיים מיוחדים, שהם מעטרים אותה ומעטרים את העולם כלו על-ידי כל זה יחד יודעת היא את חסנה כי עז לה באלהי אמת.

2. הראי"ה קוק, ערפלי טוהר, עמ' לא-לב
 א. לא מקרה הוא, כי אם עצמות טבע נפשי, מה שאני מרגיש עונג ונחת רוח בעסק הנסתרות האלהיות בהרחבה וחופש. זאת היא עיקר מטרתי. כל התפקידים של יתר הכשרונות, המעשיים והשכליים, אינם כי אם טפלים למהותי. אני צריך למצוא את אושרי בקרבי פנימה, לא בהסכמת הבריות, ולא בשום קריירה איזו שתהיה. כל מה שאכיר יותר את עצמותי, וכל מה שיותר אתיר לעצמי להיות מקורי ולעמוד על רגלי עצמי בהכרה פנימית, הממוזגת מדיעה, הכרה, הרגשה ושירה, יותר יאיר לי אור ד', ויותר יפותחו כחותי להיות לברכה לי ולעולם.

ב. הזיכוכים שאני מזכך את עצמי, את מחשבותי, רעיונותי, מידותי והרגשותי. הם יהיו זיכוכים כוללים לכל העולם כולו. **חייב אדם לומר בשבילי נברא העולם** (ע"פ משנה סנהדרין ד, ה).

3. למנצח בנגינות - על דגל הגדוד הארבעים (ארץ הישראלי) למקלעי המלך ("ראשון ליהודה") בהובאו לבית-הכנסת הגדול בירושלים, למשמרת עולם.

[עותק החוברת בספריה הלאומית מסמך: S62A1194]

צור ישראל, מגן ישענו עדי עד,
 בתודה נקדמה פניך, בנשאנו עמנו
 את הדגל הנערץ, זכרון גבורת ישע ימינך,
 בהכבש ארץ הקודש לפני הצבא הבריטי,
 בחברת גדוד בנינו, אשר רוח גבורה לבשו,
 ביום קרב ומלחמה,
 וימינך וזרועך סעדה אותם,
 לראות בנצחון והוד הגבורה,
 ועיניהם צפו למרחוק ליום ישועת עמם
 וגאולת ארץ קדשם, נחלת אבותיהם מעולם.
קודש הוא לנו זכרון הדגל הזה,
הקשור עם הגיוני קודש
 ושלחבת יה של נשמות זפזפות וטהורות...

4. אגרות הראיה ג, עמ' קלו-קלז, ו-קמא
 כותב הרב שקיווה שדבריו בביקורו בגדוד "פעלו לטובה... ומאד אחשק לדעת אם כבר נתקנו המעוותים ע"ד המליחה, וע"ד ייחוד הכלים לבשר וחלב... (חילול) שבת... גילוח הזקן...".

5. אורות ישראל, ז, ט-י, עמ' קסד

ט. ההשפלות הפלליות הן מטביעות יפה את הנשמה הפללית וחותמה, שגם הטבעה זו נדרשה היא מאד לשכלול צורת האדם, אבל לא תבנה האמה כי-אם כשהעקר יהיה מה שישכלל את שעור קומתה, שהוא מלוא הידיעות במה שנוגע לחלקה ביחוד.

י. כשם שהאידאה הנפשית האישית מתגלה בצורת הגויה בחטובה ובצביונותיה הפרטיים, כן מתגלה האידאה הפללית של האמה דוקא בכל פרטי אוצרותיה, באמונתה, בחכמתה, בשפתה, בארצה, בתקנותה, ובכל מנהגיה. ואלה בעצמם הנם הגורמים היותר גדולים לתן לה אמן וחיים, כל מה שהם מתחבבים ונעשים יותר מרגלים בחפץ לב בדרכי החיים.